Р Е Ш Е Н И Е
№ 13469

гр. София, 06.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 7 състав,** в публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **11216** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.64 ал.4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на Е. С. А., понастоящем в Затвора – [населено място] срещу Заповед № 53 от 30.09.2025г. на Началника на Затвора – [населено място], с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип – ЗО "Казичене". В жалбата се твърди, че неоснователно началникът на затвора е отказал на лицето да бъде преместен в ЗО „Казичене" от открит тип, тъй като отговаря на всички изисквания, посочени в чл.64 от ЗИНЗС, тъй като е изтърпял изискуемата част от присъдата, няма наказания, награждаван многократно и е с добро поведение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, доведен от органите на ОЗ "Съдебна охрана", която поддържа жалбата си и моли за отмяна на заповедта на началника на затвора.

Ответникът – Началникът на затвора, редовно призован, чрез юрк. К. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподателят Е. С. А. изтърпява наказание „лишаване от свобода" в Затвора [населено място], където е настанен на 14.07.2014г., осъден с присъда па НОХД № 3004/2012г. на СГС на лишаване от свобода за срок от 30 години. Първоначално определеният от съда строг режим, считано от 01.04.2016г. е променен на общ на 12.09.2024г.

На 17.09.2025г. Е. С. А. е подал до началника на затвора – [населено място] заявление да бъде преместен за доизтърпяване на присъдата в ЗО „Казичене" – открит тип. Във връзка с

подаденото заявление са били изготвени две становища от гл. инспектор Р. Д. - ЗНРНОД в Затвора С. и гл. инспектор Д. Г. - НС „СДВР“ в Затвора [населено място] с абсолютно идентично съдържание и двете.
На 30.09.2025г. Началникът на затвора издал процесната Заповед № 53, с която е отказал преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.10.2025г. , а жалбата е изпратена до АССГ по пощата на 12.10.202г., видно от пощенското клеймо на приложения плик.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата
Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.
Съгласно чл.64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.
В случая оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл.64, ал.1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването й. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по подадено от жалбоподателя заявление и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл.64, ал.2 от ЗИНЗС.
Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът дава право на ответника да извърши преценка по целесъобразност на възможността за преместване, а не го задължава при формалното възникване на посочените в нормата предпоставки задължително да се произнесе положително. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за облекчаване на режима, респ. за преместване в ЗО от открит тип, е предоставена на административния орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение и с оглед обстоятелство, че същият ведно със упоменатите в разпоредбата служители на затвора, имащи пряк контакт с лишения от свобода, имат изградени непосредствени впечатления относно лицето.
Съдебният контрол в настоящия случай се свежда само до това, дали на административния орган действително е предоставено правото да извършва преценка по целесъобразност, дали същото е упражнено в съответствие с принципите на чл. 4 и чл. 6, ал. 4 от АПК и дали е спазил процедурата при издаване на административния акт.
От представените писмени доказателства е видно, че преди издаване на оспорената заповед ответникът е изискал становища от съответните длъжностни лица така, както изисква законът, въз основа на отразеното в тях е направил собствена преценка дали са налице условията за преместване от ЗОЗТ в ЗООТ, след което се е произнесъл с акта, предмет на настоящото дело.

Видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че е изпълнено формалното изискване на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС - жалбоподателят е изтърпял 1/4 от наложеното наказание в затвора. Възприел е обаче, че не е налице втората предпоставка, свързана с поведението на лицето, доколкото тази предпоставка е относима към цялостното поведение на лицето, в това число оценката на риска от рецидив и вреди, които дефинират или недефинират налични опасности при настаняването на едно лице в рамките на по-облекчени условия.
В оспорения акт не се игнорират наличните при осъдения поощрения и награди съгл. ЗИНЗС, което той удостоверява по делото, както и обстоятелството, че при него не са налице актуални дисциплинарни наказания. В случая обаче водещото обстоятелство е, че оценката на риска от рецидив при А. не е редуцирана в достатъчна степен. Същата е с актуална стойност от 37 точки спрямо първоначалната такава от 40 точки, като е имало и период на завишавана на стойностите на 47 точки. Рискът от вреди към обществото остава под средните стойности, като все още са налице дефицити, по които работата следва да продължи.
С тези мотиви началникът на затвора е преценил, че молбата на лишения от свобода не следва да бъде удовлетворена. В съответствие с изискването на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС се е обосновал на становищата от посочените в цитираната норма лица, които са изложили, че все още не е настъпила трайна позитивна промяна в поведенческия модел на лишения от свобода, предвид основния стадий, в които се намира прилагането на прогресивната система, като корекционната работа е в насока промяна на нагласите и поведението чрез спазване на законовия ред и установените социални права, оптимизиране на уменията за мислене и съхраняване на социалните контакти. Изложените в становищата на лицата по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС факти, обстоятелства и заключения, съдът намира за напълно достатъчни да обосноват извода на административния орган, че не е изпълнена втората предпоставка по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС.

Излагайки тези мотиви, съдът приема, че ответникът е изпълнил задължението си да обоснове взетото от него решение за отказ от преместване на лишения от свобода в ЗО от открит тип, като правилността на това решение е извън обхвата на съдебната проверка.
С оглед на изложеното жалбата срещу Заповед № 53 от 30.09.2025г. на Началника на Затвора – [населено място] и като такава следва да бъде отхвърлена.
Водим от горното Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. А., понастоящем в Затвора – [населено място] срещу Заповед № 53 от 30.09.2025г. на Началника на Затвора – [населено място], с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип – ЗО “Казичене“.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: